

3. Ar ši įmoka, kurios reikalaujama pagal 2009 m. rugpjūčio 28 d. Įstatymo Nr. 8/2009 dėl RTVE finansavimo 5 straipsnį, yra skaidri, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2002/20/EB 6 straipsnio 1 dalį ir priedą, jei nėra žinoma konkreti veikla, kurią RTVE vykdo kaip universaliųjų arba viešųjų paslaugų teikimą?

(¹) OL L 108, 2002, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 337.

2018 m. vasario 13 d. Audiencia Nacional (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Orange España S.A.U. / Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)*

(Byla C-120/18)

(2018/C 161/39)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Orange España S.A.U.

Atsakovas: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/20/EB (¹) dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo 6 straipsnio 1 dalis gali būti aiškinama taip, kad valstybė narė gali iš telekomunikacijų operatorių reikalauti metinės finansinės įmokos, kaip antai numatytosios 2009 m. rugpjūčio 28 d. Įstatymo Nr. 8/2009 dėl RTVE finansavimo 5 straipsnyje, siekiant prisidėti prie RTVE finansavimo, atsižvelgiant į naujojo televizijos ir audiovizualinio sektoriaus reguliavimo teigiamą poveikį telekomunikacijų sektoriui, ypač dėl plačiau teikiamų fiksuoto ir mobiliojo plačiajuosčio ryšio paslaugų, taip pat dėl reklamos, mokamo turinio bei ribotos prieigos prie RTVE atsisakymo, atsižvelgiant į šias aplinkybes:

- (tiesioginis ar netiesioginis) teigiamas poveikis nurodytoms bendrovėms nebuvo pagrįstas šiuo naujuoju teisiniu reguliavimu ir nebuvo įrodyta, jog šis poveikis buvo atitinkamais mokestiniais metais;
- ši įmoka yra lygi 0,9 % atitinkamų metų veiklos pajamų (bruto) ir nėra skaičiuojama nuo pajamų, gautų teikiant audiovizualines ir reklamos paslaugas, nei nuo šių pajamų ar veiklos duodamo pelno padidėjimo. Be to, reikia atsižvelgti į tai, kad ši įmoka yra mokestis, numatytas pradinėje Įstatymo Nr. 8/2009 5 straipsnio redakcijoje, ir gali būti nepateisinama nagrinėjamų audiovizualinių paslaugų atžvilgiu, o remiantis minėta nuostata šioje byloje ginčijamais administraciniais sprendimais atmestas vienas iš pareiškėjos prašymų grąžinti nepagrįstai sumokėtas sumas ir ištaisyti jos pateiktą mokesčių deklaraciją?

2. Ar ši įmoka, kurios reikalaujama iš Ispanijoje veikiančių telekomunikacijų bendrovių, kurių veiklos teritorija yra didesnė nei autonominė sritis, atsižvelgiant į anksčiau nurodytą skaičiavimo būdą, kuris įtvirtintas Įstatymo Nr. 8/2009 5 straipsnyje, yra proporcinga, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2002/20/EB 6 straipsnio 1 dalį?

3. Ar ši įmoka, kurios reikalaujama pagal 2009 m. rugpjūčio 28 d. Įstatymo Nr. 8/2009 dėl RTVE finansavimo 5 ir 6 straipsnius, yra skaidri, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2002/20/EB 6 straipsnio 1 dalį ir priedą, jei nėra žinoma konkreči veikla, kurią RTVE vykdo kaip universaliųjų arba viešųjų paslaugų teikimą?

(¹) OL L 108, 2002, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 337.

2018 m. vasario 14 d. Audiencia Nacional (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Vodafone España S.A.U. / Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Byla C-121/18)

(2018/C 161/40)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Vodafone España S.A.U.

Atsakovas: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/20/EB (¹) dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo 6 straipsnio 1 dalis gali būti aiškinama taip, kad valstybė narė gali iš telekomunikacijų operatorių reikalauti metinės finansinės įmokos, kaip antai numatytosios 2009 m. rugpjūčio 28 d. Įstatymo Nr. 8/2009 dėl RTVE finansavimo 5 straipsnyje, siekiant prisidėti prie RTVE finansavimo, atsižvelgiant į naujojo televizijos ir audiovizualinio sektoriaus reguliavimo teigiamą poveikį telekomunikacijų sektoriui, ypač dėl plačiau teikiamų fiksuoto ir mobiliojo plačiajuosčio ryšio paslaugų, taip pat dėl reklamos, mokamo turinio bei ribotos prieigos prie RTVE atsisakymo, atsižvelgiant į šias aplinkybes:

- (tiesioginis ar netiesioginis) teigiamas poveikis nurodytoms bendrovėms nebuvo pagrįstas šiuo naujuoju teisiniu reguliavimu ir nebuvo įrodyta, jog šis poveikis buvo atitinkamais mokestiniais metais;
- ši įmoka yra lygi 0,9 % atitinkamų metų veiklos pajamų (bruto) ir nėra skaičiuojama nuo pajamų, gautų teikiant audiovizualines ir reklamos paslaugas, nei nuo šių pajamų ar veiklos duodamo pelno padidėjimo. Be to, reikia atsižvelgti į tai, kad ši įmoka yra mokestis, numatytas pradinėje Įstatymo Nr. 8/2009 5 straipsnio redakcijoje, ir gali būti nepateisinama nagrinėjamų audiovizualinių paslaugų atžvilgiu, o remiantis minėta nuostata šioje byloje ginčijamais administraciniais sprendimais atmesti pareiškėjos prašymai grąžinti nepagrįstai sumokėtas sumas ir ištaisyti jos pateiktą mokesčių deklaraciją?

2. Ar ši įmoka, kurios reikalaujama iš Ispanijoje veikiančių telekomunikacijų bendrovių, kurių veiklos teritorija yra didesnė nei autonominė sritis, atsižvelgiant į anksčiau nurodytą skaičiavimo būdą, kuris įtvirtintas Įstatymo Nr. 8/2009 5 straipsnyje, yra proporcinga, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2002/20/EB 6 straipsnio 1 dalį?